

* تاریخچه آمار در ایران

در قسمتهای قبل اشاره نمودیم زمامداران ایران در گذشته برای اداره امور مملکت ناگزیر به استفاده از آمار بوده‌اند. در آنجا گفتم چگونه می‌توان مالیات وضع کرد مادامیکه قبلاً بطور تخمین عابداتی که از آن حاصل می‌شود نسبتی؟ یا تعداد اشخاصی که می‌بایست آن مالیات را پردازنده در نظر نگرفت؟ و چطور ممکن است در یک شهر مریضخانه یا مدرسه تأسیس کرد بدون آنکه از تعداد نفوس محل اطلاعی در دست باشد؟ در ادامه بیان کردیم ساختن یک راه و حفر قنوات مستلزم تخمین مخارج و در نظر آوردن استفاده آن است و نه فقط در این قبیل امور بلکه در مسائل صنعتی، تجاری، فلاحی و... تهیی اطلاعات آماری امری اجتناب نپذیر است. در ادامه بحث به تاریخچه آمار در تاریخ معاصر ایران می‌پردازم.

در تاریخ معاصر ایران نوشتاراند، میرزا عیسی فراهانی معروف به میرزا بزرگ در حقیقت اول کسی بود که حوابیع و مقتضیات جامعه ما را زودتر از دیگران درک نمود و اغلب اصلاحات اساسی بدست او صورت گرفت. پسر باکفایت و فاضل او میرزا ابوالقاسم قائم مقام راه پدر را دنبال کرد و در اصلاح اوضاع اجتماعی ایران کوشش نمود.

میرزا تقی خان امیرکبیر نیز از مشخص‌ترین و برجسته‌ترین شخصیت‌هایی است که اصلاحات بزرگی در تمام شئون اجتماعی ایران بعمل آورد.

اکنون می‌خواهیم بدانیم میرزا بزرگ، قائم مقام و میرزا تقی خان امیرکبیر چگونه و با چه شناختی از عصر خود با اصلاح امور اجتماعی جامعه پرداخته‌اند، آیا بدون داشتن اطلاعات و آمار از شرایط حیات اجتماعی آن عصر امکان داشت بتوانند به اصلاح امور مالیه و تبدیل بودجه، تقویت پنیه اقتصادی کشور، استقرار امنیت، تنظیم سپاه با اسلوب جدید، احداث کارخانه‌های اسلحه‌سازی، اصلاح امور قضائی، تأسیس چاپارخانه، تأسیس دارالفنون و نشر علوم جدید، ترویج صنایع جدید، استخراج معدن، بسط فلاحت و آبیاری، توسعه تجارت داخلی و خارجی، کوتاه کردن دست اجانب در امور کشور و... پردازند؟

آیا در جهت انجام اصلاحات که بحق در بسیاری از آنها موفق بودند ناگزیر به جمع آوری اطلاعات و آمارهای گوناگون در زمینه‌های مختلف نبودند؟
بعنوان مثال امیر کبیر برای خاتمه دادن به بحران مالی کشور هیاتی از مستوفیان تحت نظر میرزا یوسف مستوفی‌المالک آشتیانی تشکیل کرد که پس از جمع آوری اطلاعات و آمار صورت دخل و خرج مملکت را بدقت تنظیم نمایند تا امیر بتواند طبق آن صورت تصمیم گرفته و اوامر لازم را صادر کند.

از جمله کارهای نیکی که امیر برای ترقی معارف و بیداری افکار ملت انجام داد انتشار روزنامه و قایع اتفاقیه بود که اولین شماره آن در سال ۱۲۶۷ هجری شمس منتشر شد و از جمله مطالبی که بطور مرتب در روزنامه فوق درج می‌گردید صورت نرخ اجناس داخلی و خارجی بود.

در ذیل صورتی از نرخ مذکور در سال ۱۲۷۱ به نقل از شماره ۲۰۰ روزنامه و قایع اتفاقیه درج می‌گردد.

صورت نرخ اجناس و ارزاق در سال ۱۲۷۱

جنس	وزن	قيمت
گندم ساو جبلاغی	خروار	۲۳ قران
گندم شهری	"	۲۰
جو	"	۱۲
کاه	"	۶
زغال چوبی	"	۲۵ و ۱۶ قران
نان	من	۱۰ پول
گوشت	"	۱۰۰۰ دینار
برنج	"	۱۰ شاهی و نیم
روغن	"	۲ ریال
هیزم	خروار	۸ قران
پنیر	من	۱ قران و ده پول

موضوع دیگری که در وقایع اتفاقیه شماره ۱۵ آمده است نام نویسی و تعیین هویت کامل افراد ناقص‌الاعضاء و فلچ می‌باشد که در حقیقت نحوه سرشماری از افراد ناقص‌الاعضاء و فلچ را در آنزمان نشان می‌دهد. روزنامه فوق می‌نویسد:

«حسب الحکم اولیای دولت علیه مقرر شده است که اشخاص فلچ و نابینا و اعرج را که باین جهات در شهر مشغول تکدی می‌باشند و قوه کسب ندارند هر یک باسم و رسم نوشته شوند و معین گردد که تولد و موطن ایشان از کجا بوده و به چه علت از علل مسطوره مبتلی که لابداً بمقام سؤال و تکدی برآمده‌اند. عالیجاه محمودخان گلاتر حسب‌الحکم که خدایان دارالخلافه را اخبار و مشغول تعیین و ثبت گردن اسمی آنها می‌باشد».

اینطور به نظر می‌رسد که امیر می‌خواسته با تهیه این آمارها گذایان را جمع آوری کرده آنها نیکه بنیه کاری دارند بکارهای لازم گماشت و دیگران را که بعلت نقص اعضا قادر بازجام کاری نیستند در مسکن و مأوای مخصوصی جای داده شیوه تکدی و دریوزگی را منسخ سازد.

در گزارشاتی که بیشتر توسط کنسولگریهای دول خارجی در ایران نوشته شده آمارهای گوناگونی از اوضاع اجتماعی، جغرافیایی و اقتصادی ایران در قرن نوزدهم ارائه گردیده که این آمارها می‌بین اهمیت گردآوری آمار در تاریخ معاصر ایران می‌باشد یکی از این گزارشات گزارشی است که زنزاک گاردان فرانسوی که در راس یک هیات نظامی در ۲۴ دسامبر ۱۸۰۷ م به ایران آمد به وزیر امور خارجه کشور متبع خود ارسال می‌دارد، وی می‌نویسد:

قشون ایران. تعداد این قشون ۱۸۰۰۰ نفر مرد است که از آنها ۷۰۰۰ نا ۷۵۰۰۰ نفرشان بنام قشون رکابی معروف هستند و حقوقشان را از خزانه سلطنتی می‌گیرند. بقیه قشون ایالتی هستند که تحت فرماندهی شاهزادگان مختلف قرار دارند و حقوقشان را از خزانه حکامی که وابسته به آنها هستند و بیشتر متصدی دفاع از این ایالات می‌باشد دریافت می‌کنند، اگر یکی از این ایالات مورد حمله قرار گیرد، شاه تعدادی از قشون رکابی خود را برای کمک به آنها می‌فرستد و هزینه‌اش را نیز پرداخت می‌کند. حقوق سربازان به طرز نامطلوبی پرداخت می‌شود چرا که آن و طمع بین درباریان و رجال ملازم شاه، شایع است.

آمار ایران. منطقه کنونی ایران، تا محدوده خط یزد- مشهد حدود ۴۰۰۰ تا ۴۵۰۰

فرستگ مربع است. جمعیت آن نفراً ۹ میلیون نفر است. درآمد آن بالغ بر ۲ میلیون تومان (۴۰ میلیون فرانک) می‌باشد. اتباع آن یک دهم درآمد خود را به صورت نقدی با جنسی پرداخت می‌کنند، حاکم مالیات‌های جنسی را طبق نرخ معمول زمان به پول نقد تبدیل کرده و به خزانه شاه واریز می‌کند.

درآمدی که ایالات به صورت جنسی به دربار واریز می‌کند و نیز مالیات‌های اضافی و زیاده ستانیهای حکام ایالات که بار سنگینی بر دوش مردم است، حدود پک میلیون تومان (۲۰ میلیون فرانک) می‌شود، این رقم شامل ده یکی که همه پرداخت می‌کنند نمی‌شود.

قدر مسلم آمارهای ارائه شده در این گزارشات از مراکز مختلفی که در دولت ایران وجود داشته و به جمع آوری آمار و اطلاعات مشغول بوده‌اند تهیه گردیده است، تامسون انگلیسی در گزارش دیگری تحت عنوان «گزارش راجع به ایران» در سال ۱۸۶۸ میلادی می‌نویسد:

جمعیت: جمعیت و منابع عمومی دیگر این مملکت معمولاً بیش از اندازه برآورد شده است. ایران به طول ۷۰۰ میل از شمال به جنوب و به عرض ۹۰۰ میل از شرق به غرب، حاوی منطقه‌ای با ۶۴۸۰۰ میل مربع است، ولی قسمت اعظم آن کویر بی‌آب و علفی است و جمعیت نیز بسیار پراکنده است و در هر میل مربع هفت نفر زندگی می‌کند. در بعضی نواحی این درصد حتی بسیار پائین‌تر است مثلاً یکی از این نواحی کرمان است که از بزرگترین ایالات ایران بشمار می‌رود و وسعت آن حدود ۷۳۰۰۰ میل مربع همراه با ۲۰۷۰۰۰ نفر جمعیت است که در هر میل مربع کمتر از سه نفر زندگی می‌کنند.

عابدات: عابدات ایران در سال ۱۸۶۷ م نزدیک $\frac{1}{3}$ کرورتومان یا ۹۶۴۰۰ لیره افزایش یافته است. این عابدات امروزه ۴۳۶۱۶۶۰ تومان یا ۱۷۴۴۶۶۴ لیره به نقد است ولی به جنس که شامل گندم و جو و برنج و ابرشم به ارزش ۵۵۰۸۴۰ تومان یا ۲۲۰۳۳۶ می‌باشد.

کل درآمد ایران معادل با ۴۹۱۲۵۰۰ تومان با ۱۹۶۵۰۰ لیره می‌شود.

جدول زیر نشانگر عایدات ایران از هر ایالت در سال ۱۸۶۸ میلادی است.

ترمان	۴۲۰۰۰	اصفهان
"	۳۸۰۰۰	فارس
"	۲۱۰۰۰	کرمان
"	۱۷۰۰۰	بزد
"	۱۱۰۰۰	مازندران
"	۴۴۰۰۰	گیلان
"	۷۰۰۰۰	قزوین
"	۱۸۰۰۰	خمسه
"	۶۲۰۰۰	آذربایجان
"	۵۰۰۰۰	کردستان و گروس
"	۲۲۰۰۰	خراسان همراه
		شاہرود
		و بسطام
"	۲۵۰۰۰	استرآباد
"	۲۰۰۰۰	کرمانشاه همراه
		لرستان
		ونهاوند
"	۲۱۵۰۰۰	عربستان
"	۶۰۰۰۰	بروجرد
"	۶۰۰۰۰	گلپایگان
"	۷۰۰۰۰	کاشان
"	۱۵۰۰۰	قم
"	۲۱۰۰۰	تهران و نواحی مجاور
"	۳۰۰۰۰	همدان

درآمدی که به صورت جنسی عاید می‌شود به ترتیب ذیل است:

۲۴۷۰۰	خروار گندم و جو	به ارزش ۹۴۰۰۰
۸۵۰۰	خروار برجع	به ارزش ۲۵۵۰۰
۵۸۵۰۰	خروار کاه	به ارزش ۲۹۲۵۰
۷۵	خروار نخود	به ارزش ۳۰۰
۷۱	من ابریشم	به ارزش ۱۷۹۰

بطور کلی از منابع و مأخذی که به استناد آنها می‌توان در مورد تاریخچه آمار در ایران معاصر اظهارنظر نمود چنین برمنی آید که تا اوایل قرن بیستم میلادی مراکز تهیه آمارهای گوناگون در داخل ادارات دولتی ایران بصورت پراکنده وجود داشته و پس از آن با توجه به اهمیت روزافزون آمار نیاز به اداره‌ای مستقل که بتواند به امر جمع آوری آمارهای مختلف پردازد کاملاً مشهود گردید، لذا در سال ۱۳۰۳ هجری شمسی اداره‌ای بنام احصائیه و سجل احوال تشکیل و تصویب‌نامه ذیل صادر گردید:

وزارت جلیله داخله

نظر باینکه امر احصائیه یکی از امور مهم مملکتی است و تاسیس آن متضمن فواید عمدۀ در رشته‌های مختلف اصلاحات است:

رئیس‌الوزرا به پیشنهاد وزارت داخله و تصویب هیئت وزرا مواد ذیل را مقرر میدارد:
ماده اول.- اطلاعات راجع به احصائیه کل مملکت در وزارت داخله جمع آوری و مرکزیت داده می‌شود.

ماده دوم.- اصول مسائل مربوطه به احصائیه بشرح ذیل است:

۱- تعیین عده نفوس مملکت با ملاحظات راجعه به تقسیمات طبقاتی و آداب مخصوصه اهالی و عده خانواده‌ها.

۲- تعیین عده نفوس هر یک از ایلات با معلوم داشتن مختصات زندگی و عادات و حلقه و اوضاع اقتصادی آنها.

۳- تعیین عده مولودات و متوفیات و ازدواج و طلاق با علل کثرت وقوع یا نقصان هر

یک از آنها.

- ۴- تعیین زبان و مذهب و ملیت ساکنین نقاط مختلفه مملکت.
- ۵- تعیین عده مساقین و عجزه و ایتم و اطفال بی صاحب.
- ۶- تعیین عده کسانیکه در ظرف سال به مملکت وارد و ساکن می شوند و همچنین تعیین عده مهاجرین بخارجه با ذکر علت آن.
- ۷- تهیه صورت کلیه اوزان و مقیاسهایکه در نقاط مختلفه مملکت متداول است تا زمانیکه وحدت اوزان و مقیاسها مقرر و جاری نشده است.
- ۸- جمع آوری اطلاعات راجع به منابع ثروتی و کیفیات جغرافیایی و زراعی و صنعتی و نرخ و مقدار تولید و میزان مصرف ارزاق در هر یک از ولایات.
- ۹- تعیین وضع مالی عمومی هر یک از ولایات.
- ۱۰- احصائیه احشام و اغذای دواب و شکار و صید ماهی و طیور.
- ۱۱- احصائیه میزان اجاره مستغلات و مزد روزانه کارگران.
- ۱۲- احصائیه طرق و شوارع و وسایط نقلیه و کرایه حمل و نقل.
- ۱۳- احصائیه کل واردات و صادرات بلاد و صادرات و واردات کل مملکت.
- ۱۴- احصائیه نرخ مسکوکات و مبادلات تجاری.
- ۱۵- جمع آوری اطلاعات مربوطه بامور صحی و معاونت عمومی و متفرعات آن در هر یک از ولایات و تعیین امراض محلی.
- ۱۶- تعیین عده موسسات خیریه در هر یک از ولایات.
- ۱۷- تعیین عده محبوسین در مدت سال با ذکر جرائم آنها.
- ۱۸- جمع آوری اطلاعات راجعه به کیفیت ساختمان بلاد و ترتیب صحی و عده ابیه عمومی و خصوصی.
- ۱۹- ثبت وقایع مهمه مملکتی و حوادث فوق العاده ارضی و سماوی.
- ۲۰- احصائیه انتخابات.

ماده سوم- عموم وزارتخانه‌ها مکلف هستند موافق دستوریکه وزارت داخله تهیه می‌کند در قسمتهای مربوطه بخود اطلاعات لازمه را مرتبآ و کاملاً بوزارت داخله بفرستند.
 ماده چهارم- محض تسهیل انجام مدلول ماده سوم یک هیئت شور دائمی مرکب از نمایندگان وزارتخانه‌ها تشکیل می‌شود که مرکز آن وزارت داخله خواهد بود و ترتیب

جلسات و جریان کار آن هیئت را وزارت‌خانه مزبوره مینماید. ماده پنجم- وزارت داخله نظامنامه‌ها و دستورالعملهای اداری را که برای اجرای این مواد لازم باشد تهیه می‌کند.

ماده ششم- مواد فوق از اول حمل ۱۳۰۴ هجری شمسی بموقع اجرا گذاشته می‌شود. مقرارت ششگانه فوق در جلسات ۳ جدی ۱۳۰۴ تصویب شد.

بدنبال تصویبنامه فوق و نظر به اهمیت امر سرشماری در کشور هیئت وزرا در جلسه چهارم دیماه ۱۳۱۲ نظامنامه سرشماری را بترتیب ذیل مورد تصویب قرار داد:

ماده ۱- سرشماری مملکت در هر ده سال یکمرتبه اواسط مهر ماه در روز غیر تعطیل و در ظرف ۲۴ ساعت انجام می‌پذیرد.

ماده ۲- از ششماه قبل از روز ثابت سرشماری مقدمات این عمل تهیه و بوسیله جراند و اعلانات متواتره و وسایل دیگر اجرای سرشماری باهالی مملکت اعلام می‌شود.

ماده ۳- هر یک از افراد سکنه مملکت موظف می‌باشد بوسیله اظهارنامه شخصی محتویات آنرا از روی کمال صحبت شخصاً یا توسط مأمور سرشماری پر نماید.

تبصره: مسئول تحریر مندرجات اظهارنامه صغار و مجانین و معجورین و عجزه، اولیا و سرپرست آنها خواهد بود که شخصاً یا بوسیله مأمور سرشماری انجام میدهد.

ماده ۴- نقوص مجتمعه که عبارت است از نظامیان مقیمین سربازخانه‌ها و شاگردان مدارس شبانه روزی و سکنه موسسات عمومی و اختصاصی معارف و موسسات خیریه و مریضخانه‌های بلدی و عمومی و محبوسین زندانها و سکنه دارالعجزه و دارالمجانین و دارالتأدیب و ایتام و پانسیون‌ها و حفاظت قبور مقدسه و معتکفین معابد و مساجد و خانقاهمها و غیره هم بطور خلاصه در ورقه درج می‌شوند.

ماده ۵- اطلاعاتی که از افراد سکنه مملکت در موقع سرشماری خواسته می‌شود عبارت است از اسم و سن و مسقطالراس و آخرین محل اقامت و شغل و وسایل معيشت و دین و مذهب و تابعیت و خط و سواد داشتن آنان.